

ikke har indvendinger mod, at dette præciseres i bemærkningerne til bestemmelsen.

Retsplejerådet kan tiltræde, at domstolene ligesom efter gældende ret også bør kunne prøve voldgiftsrettens honorar, når dette i medfør af parternes aftale er fastsat af et voldgiftsinstitut. Retsplejerådet anbefaler, at dette markeres tydeligere i ordlyden af § 35, stk. 6, f.eks. ved at formulere 1. pkt. »Domstolene kan prøve fastsættelsen af voldgiftsrettens honorar.« samt ændre »voldgiftsrettens afgørelse« til »afgørelsen« i 2. pkt. Advokatrådets arbejdsgruppe har over for Retsplejerådet erklæret sig enig heri.

Retsplejerådet bemærker, at det kun er honorarets samlede størrelse, der kan prøves af domstolene efter § 35, stk. 6, ikke fordelingen mellem parterne (eller voldgiftsdommerne).

Forslaget om at henlægge domstolenes prøvelse af voldgiftsrettens honorar til Sø- og Handelsretten kommenteres i pkt. 3.20 nedenfor.

3.18. Ugyldighed (lovudkastets §§ 37, 38 og 44)

Lovudkastets §§ 37, 38 og 44 indeholder regler om ugyldighed af danske voldgiftskendelser. Reglerne gælder for voldgift, der finder sted i Danmark, og kan ikke fraviges ved aftale, jf. lovudkastets §§ 1 og 3.

Lovudkastets § 37 indeholder en udtømmende opregning af de grunde, der kan gøre en dansk voldgiftskendelse ugyldig. Stk. 2 angiver to ugyldighedsgrunde, der skal anvendes af domstolene af egen drift. Det drejer sig om, at tvisten efter sin art ikke kan afgøres ved voldgift, eller at voldgiftskendelsen strider mod grundlæggende retsprincipper (ordre public). Stk. 3 opregner fire ugyldighedsgrunde, der kun skal anvendes af domstolene efter anmodning fra en part. Det drejer sig om voldgiftsaftalens ugyldighed, manglende mulighed for varetagelse af partens interesser under sagen, voldgiftsrettens overskridelse af sin kompetence eller sagsbehandlingsfejl, der kan have haft betydning for sagens udfald.

Lovudkastets § 38 indeholder frister for søgsmål om danske voldgiftskendelsers ugyldighed. Efter stk. 1 skal retssag anlægges inden 90 dage efter det tidspunkt, hvor sagsøger modtog voldgiftskendelsen. Efter stk. 2 kan en part ikke efter udløbet af denne frist påberåbe sig nye ugyldighedsgrunde, og efter stk. 3 kan en part ikke gøre en indsigelse mod voldgiftskendelsens gyldig-

hed gældende, hvis parten må anses for at have givet afkald på indsigelsen i forbindelse med voldgiftsrettens behandling af sagen eller på anden måde.

Stk. 4 indeholder en regel om, at retten efter anmodning fra en part kan udsætte en sag om en voldgiftskendelsens ugyldighed og henviser sagen til fornyet prøvelse for voldgiftsretten med henblik på at fjerne det eller de forhold, som kan medføre voldgiftskendelsens ugyldighed. Ifølge bemærkningerne er formålet med denne regel ud fra procesøkonomiske hensyn at give voldgiftsretten mulighed for at berigtige det eller de forhold, som kunne medføre kendelsens ugyldighed.

Stk. 5 bestemmer, at hvis en voldgiftskendelse tilsidesættes, forbliver voldgiftsaftalen virksom mellem parterne, medmindre parterne aftaler andet. Advokatrådets arbejdsgruppe har over for Retsplejerådet anført, at ordene »eller andet følger af afgørelsen om tilsidesættelse« bør tilføjes i slutningen af bestemmelsen, og har i den forbindelse henvist til den tilsvarende bestemmelse i den norske voldgiftslov.

Lovudkastets § 44 giver Sø- og Handelsretten enekompetence til at behandle søgsmål om ugyldighed af danske voldgiftskendelser. Ifølge forarbejderne er begrundelsen herfor, at dette henret til karakteren af sagerne er mere hensigtsmæssigt end at anvende retsplejelovens almindelige værningsregler.

Lovudkastets § 44, stk. 2-6, indeholder processuelle regler om Sø- og Handelsrettens behandling af sagerne.

Retsplejerådet bemærker for en ordens skyld, at den foreslåede formulering af § 37, stk. 3, bør tydeliggøres. Da stk. 3, nr. 1, indeholder to sideordnede sætninger, er det nødvendigt *enten* at flytte ordet »at« fra indledningen til hvert af de fire numre (som i den svenske lov) *eller* at udelade ordene »parten godtgør at« i indledningen (som i den gældende voldgiftsbekendtgørelse og i den norske voldgiftslov). Vælges den første mulighed, skal ordet »hvis« i § 37, stk. 3, nr. 1, ændres til »at«; vælges den anden mulighed, skal ordet »hvis« i § 37, stk. 3, nr. 1, udgå.

Retsplejerådet finder, at formuleringen »ikke har kunnet indgå voldgiftsaftalen« i § 37, stk. 3, nr. 1, kan give anledning til tvivl, hvis man ikke kender baggrunden for reglen. Retsplejerådet er opmærksom på, at samme formulering anvendes i den gældende voldgiftsbekendtgørelse, men